

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1638/2006,**annettu 24 päivänä lokakuuta 2006,****eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 179 ja 181 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön ulkoisen avun tehostamiseksi avun suunnittelulle ja toimitukselle ehdotetaan uusia puitteita. Tämä asetus kuuluu yleisiin Euroopan unionin ulkoisia politiikkoja suoraan tukeviin välineisiin.
- (2) Kööpenhaminan Eurooppa-neuvosto vahvisti 12 ja 13 päivänä joulukuuta 2002, että Euroopan unionin laajentuminen tarjoaa merkittävän tilaisuuden parantaa suhteita naapurimaihin yhteisten poliittisten ja taloudellisten arvojen pohjalta ja että Euroopan unioni haluaa päättäväisesti välttää uusien Eurooppaa jakavien raja-aitojen muodostumisen ja edistää vakautta ja hyvinvointia Euroopan unionin uusien rajojen sisällä ja niiden ulkopuolella.
- (3) Brysselin Eurooppa-neuvosto totesi 17 ja 18 päivänä kesäkuuta 2004 jälleen, että se pitää tärkeänä tiivistää yhteistyötä näiden naapurimaiden kanssa kumppanuuden ja yhteisen vastuun sekä demokratiaa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevien yhteisten arvojen pohjalta.
- (4) Euroopan unionin ja sen naapureiden etusijaisten suhteiden perustana olisi oltava sitoutuminen yhteisiin arvoihin, joita ovat demokratia, oikeusvaltioperiaate, hyvä hallintotapa ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, sekä markkinatalouden, avoimen, sääntöihin perustuvan ja oikeudenmukaisen kaupan, kestävä kehityksen ja köyhyyden vähentämisen periaatteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 6. heinäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. lokakuuta 2006.

- (5) On tärkeää, että tämän asetuksen mukaista yhteisön apua annetaan niiden kansainvälisten sopimusten ja kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, joiden sopimuspuolia yhteisö, jäsenvaltiot ja kumppanimaat ovat, ja että sitä toimitetaan ottaen huomioon osapuolten yhteisesti hyväksymät kansainvälisen oikeuden yleiset periaatteet.
- (6) Itä-Euroopassa ja Etelä-Kaukasuksella sopimussuhteiden perustana ovat kumppanuus- ja yhteistyösopimukset. Välimeren alueella Euro-Välimeri-kumppanuus (Barcelonan prosessi) muodostaa yhteistyön alueellisen toimintakehyksen, jota täydentävät assosiaatiosopimukset.
- (7) Osana Euroopan naapuruuspolitiikkaa Euroopan unioni ja kumppanimaat määrittävät yhdessä yhteisesti soveltaviin toimintasuunnitelmiin sisällytettävät ensisijaiset tavoitteet, jotka kattavat joukon toiminnan avainaloja, kuten poliittinen vuoropuhelu ja poliittinen uudistus, kauppapolitiikan ja talouden uudistus, tasavertainen sosiaalinen ja taloudellinen kehitys, oikeus- ja sisäasiat, energia, liikenne, tietoyhteiskunta, ympäristö, tutkimus ja innovointi, kansalaisyhteiskunnan kehittäminen sekä ihmisten väliset yhteydet. Edistyminen kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa edesauttaa kumppanuus- ja yhteistyösopimuksiin ja assosiaatiosopimuksiin sisältyvien mahdollisuuksien toteutumista täysimääräisesti.
- (8) Voidakseen tukea kumppanimaiden sitoutumista yhteisiin arvoihin ja periaatteisiin ja niiden ponnisteluja toimintasuunnitelmien täytäntöönpanossa yhteisön olisi kyettävä toimittamaan apua kyseisille maille ja tukemaan sekä niiden keskinäistä että niiden ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä tavoitteena yhteinen vakauden, turvallisuuden ja hyvinvoinnin alue, jolla taloudellinen yhdentyminen ja poliittinen yhteistyö ovat edenneet pitkälle.
- (9) Poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten uudistusten edistäminen naapuruuden alueilla on yhteisön avun tärkeä tavoite. Välimeren alueella tähän tavoitteeseen pyritään edelleen jatkamalla Välimeren ja Lähi-idän alueen strategi-

seen kumppanuuteen sisältyvää Välimeri-ulottuvuutta. Euroopan unionin Afrikkaa koskevan strategian asiaan-kuuluvat osat otetaan huomioon suhteissa Pohjois-Afrikan välimerellisiin naapurimaihin.

- (10) On tärkeää, että unionin naapureina oleville kehitysmaille Euroopan naapuruuspolitiikan yhteydessä toimitettavan tuen olisi oltava johdonmukaista Euroopan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden ja periaatteiden kanssa, sellaisina kuin ne esitetään yhteisessä julkilausumassa kehityspolitiikasta "Eurooppalainen konsensus" ⁽¹⁾, jonka neuvosto, neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat, Euroopan parlamentti ja komissio hyväksyivät 20 päivänä joulukuuta 2005.
- (11) Euroopan unioni ja Venäjä ovat päättäneet kehittää strategista kumppanuuttaan muodostamalla neljä yhteistä toiminnan aluetta, ja yhteisön avulla on tarkoitus tukea tämän kumppanuuden kehittämistä ja edistää rajat ylittävää yhteistyötä Venäjän ja sen Euroopan unioniin kuuluvien naapurien välisillä rajoilla.
- (12) Pohjoinen ulottuvuus muodostaa kehyksen Euroopan unionin, Venäjän, Norjan ja Islannin yhteistyölle, ja on tärkeää, että yhteisön apua käytetään myös tällaisen kehyksen täytäntöönpanoa edistävään toimintaan. Tämän politiikan uudet tavoitteet ilmaistaan poliittisessa julistuksessa ja poliittista kehystä koskevassa asiakirjassa, jotka laaditaan 21 päivänä marraskuuta 2005 pidetyssä pohjoisen ulottuvuuden ministerikokouksessa hyväksytyjen suuntaviivojen perusteella.
- (13) Välimeren alueeseen kuuluvien kumppanien avustamisen ja niiden kanssa tehtävän yhteistyön olisi tapahduttava osana Euro-Välimeri-kumppanuutta, joka perustettiin 28 päivänä marraskuuta 1995 annetulla Barcelonan julistuksella ja vahvistettiin Euro-Välimeri-kumppanuuden kymmenvuotishuippukokouksessa 28 päivänä marraskuuta 2005, ja toiminnassa olisi otettava huomioon tässä yhteydessä saavutettu yksimielisyys tavaroiden vapaakauppa-alueen perustamisesta vuoteen 2010 mennessä ja epäsymmetrisen vapauttamisprosessin aloittamisesta.
- (14) On tärkeää edistää yhteistyötä sekä Euroopan unionin ulkorajoilla että kumppanimaiden, etenkin maantieteellisesti lähekkäin olevien, kesken.
- (15) Uusien jakolinjojen muodostumisen estämiseksi on erityisen tärkeää poistaa Euroopan unionin ulkorajoilta tuloksellista rajat ylittävää yhteistyötä vaikeuttavat tekijät. Rajat ylittävän yhteistyön olisi edistettävä kokonaisvaltaista ja kestävää alueellista kehitystä toistensa naapureina olevien raja-alueiden välillä sekä tasapainoista alueellista yhdentymistä koko yhteisössä ja yhteisön ja sen naapurimaiden kesken. Tavoite voidaan parhaiten saavuttaa yhdistämällä

ulkopolitiikan tavoitteet ympäristön kannalta kestävään taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen.

- (16) Yhteisön naapureina olevien kumppanimaiden auttamiseksi tavoitteidensa saavuttamisessa ja kyseisten maiden ja jäsenvaltioiden välisen yhteistyön edistämiseksi on toivotavaa, että perustetaan yksi politiikalla ohjattava rahoitusväline, liittyvä joukon nykyisiä välineitä, takaa yhtenäisyyden ja yksinkertaistaa avun ohjelmointia ja hallinnointia.
- (17) Tällä välineellä olisi tuettava myös rajat ylittävää yhteistyötä kumppanimaiden ja jäsenvaltioiden välillä, ja sen ansiosta tehokkuus paranee huomattavasti, kun käytetään vain yhtä hallinnointijärjestelmää ja samoja menettelyjä. Sen perustana olisi oltava naapuruuspoliittisten ohjelmien täytäntöönpanosta jaksolla 2004–2006 saadut kokemukset, ja siihen liittyvä toiminta perustuu monivuotisen ohjelmasuunnittelun, kumppanuuden ja yhteisrahoituksen kaltaisiin periaatteisiin.
- (18) On tärkeää, että Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvat raja-alueet, jotka osallistuvat nykyisin rajat ylittävään yhteistyöhön jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden kanssa, voivat jatkaa tätä yhteistyötä omilla resursseillaan.
- (19) Tässä asetuksessa vahvistetaan vuosiksi 2007–2013 rahoituspuitteet, jotka ovat talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä tehdyn toimielintenvälisen sopimuksen ⁽²⁾ 37 kohdan mukainen budjetitivallan käyttäjän ensisijainen ohje.
- (20) Tämän asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (21) Määriteltäessä rajat ylittävän yhteistyön täytäntöönpanosääntöjä tai hyväksyttäessä strategia-asiakirjoja, toiminta-ohjelmia ja erityistoimenpiteitä, joista ei määrätä strategia-asiakirjoissa ja joiden arvo ylittää 10 000 000 euron rajan, olisi sovellettava hallintomenettelyä.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa riittävällä tavalla tämän asetuksen tavoitteita eli edistää yhteistyötä ja asteittaista taloudellista yhdentymistä Euroopan unionin ja naapurimaiden välillä, vaan toiminnan laajuuden takia ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽²⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

(23) Tämä asetus edellyttää yhteisön ja Välimeren kolmansien maiden rahoitusalan ja teknisen alan yhteistyötä koskevien pöytäkirjojen soveltamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1762/92⁽¹⁾, rahoitus- ja teknisestä yhteistyöstä Länsirannan ja Gazan alueen kanssa 11 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1734/94⁽²⁾ ja rahoituksellisista ja teknisistä toimenpiteistä (MEDA) taloudellisen ja yhteiskunnallisen rakenneuudistuksen tukemiseksi Euro-Välimeri-yhteistyökumppanuuden puitteissa 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1488/96⁽³⁾ kumoamista. Samoin tällä asetuksella korvataan avun toimittamisesta Itä-Euroopan ja Keski-Aasian kumppanivaltioille 29 päivänä joulukuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 99/2000⁽⁴⁾, jonka voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

TAVOITTEET JA PERIAATTEET

1 artikla

Aihe ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan naapurisuuden ja kumppanuuden väline tarjoamaan yhteisön apua Euroopan unionin ja liitteessä luetellut maat ja alueet, jäljempänä 'kumppanimaat', käsittävän vaurauden ja hyvien naapurisuhteiden alueen kehittämiseen.

2. Yhteisön apu käytetään kumppanimaiden eduksi. Yhteisön apua voidaan käyttää jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden sekä niiden alueiden yhteiseksi eduksi edistämään rajat ylittävää ja alueiden välistä yhteistyötä 6 artiklassa määritellyllä tavalla.

3. Euroopan unionin perustana ovat vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen arvot sekä oikeusvaltioperiaate, ja se pyrkii edistämään kumppanimaisissa sitoutumista näihin arvoihin vuoropuhelun ja yhteistyön avulla.

2 artikla

Yhteisön avun soveltamisala

1. Yhteisön avulla edistetään Euroopan unionin ja kumppanimaiden yhteistyötä ja asteittaista taloudellista yhdentymistä ja erityisesti kumppanuus- ja yhteistyösopimusten, assosiaatiosopimusten tai muiden voimassa olevien ja tulevien sopimusten täytäntöönpanoa. Yhteisön avulla myös tuetaan kumppanimaiden ponnisteluja hyvän hallintotavan ja tasavertaisen sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen edistämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2112/2005 (EUVL L 344, 27.12.2005, s. 23).

⁽²⁾ EYVL L 182, 16.7.1994, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2110/2005 (EUVL L 344, 27.12.2005, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2112/2005.

⁽⁴⁾ EYVL L 12, 18.1.2000, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2112/2005.

2. Yhteisön avulla tuetaan toimenpiteitä seuraavilla yhteistyöaloilla:

- a) poliittisen vuoropuhelun ja poliittisten uudistusten edistäminen;
- b) lainsäädännön sekä sääntöjen ja määräysten lähentäminen kohti korkeampia standardeja kaikilla asiaan kuuluvilla aloilla tavoitteena erityisesti tukea kumppanimaiden asteittain kasvavaa osallistumista sisämarkkinoihin ja kaupankäynnin lisäämistä;
- c) politiikan laadinnasta ja tosiasiallisesta täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten instituutioiden ja elinten lujittaminen assosiaatiosopimusten, kumppanuus- ja yhteistyösopimusten ja muiden tässä artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseen pyrkivien, yhteisön ja/tai sen jäsenvaltioiden ja kumppanuusvaltioiden tekemien monenvälisten sopimusten kattamilla aloilla;
- d) oikeusvaltioperiaatteiden ja hyvän hallintotavan edistäminen, mukaan lukien julkisen hallinnon tehokkuuden ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden ja tehokkuuden vahvistaminen sekä lahjonnan ja petosten torjunnan tukeminen;
- e) kestävän kehityksen edistäminen kaikissa muodoissaan;
- f) maaseutu- ja kaupunkialueiden paikalliset ja alueelliset kehittämispyrkimykset, joilla pyritään poistamaan alueellista epätasapainoa ja parantamaan alueellista ja paikallista kehittämiskapasiteettia;
- g) ympäristönsuojelun, luonnon säilyttämisen ja luonnonvarojen kestävän hoidon edistäminen, mukaan lukien makean veden ja merten luonnonvarat;
- h) köyhyyden vähentämiseen tähtäävän politiikan tukeminen YK:n vuosituuhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi;
- i) sosiaalisen kehityksen, sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten tasa-arvon, syrjimättömyyden, työllisyyden ja sosiaalisen suojelun edistämiseen tähtäävän politiikan tukeminen, mukaan lukien siirtotyöläisten suojelu, työmarkkinaosa-puolten vuoropuhelu, ammattiyhdistysoikeuksien kunnioittaminen ja keskeisten työnormien noudattaminen myös lapsityövoiman osalta;
- j) terveydenhuoltoa ja koulutusta edistävän politiikan tukeminen, mukaan lukien tärkeimpien tartuntatautiin ja muiden kuin tartuntatautiin torjuntatoimien lisäksi myös mahdollisuus terveyspalveluihin ja terveyskasvatukseen, tyttöjen ja naisten osalta lisääntymis- ja imeväisterveys mukaan lukien;
- k) ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistäminen ja suojelu, naisten ja lasten oikeudet mukaan lukien;

- l) demokratisoitumisprosessin tukeminen esimerkiksi parantamalla kansalaisyhteiskunnan järjestöjen asemaa ja edistämällä tiedotusvälineiden monimuotoisuutta sekä vaalitarkkailu- ja vaaliavustustoiminnalla;
- m) kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisjärjestöjen kehityksen tukeminen;
- n) markkinatalouden kehittäminen mukaan luettuina yksityis-sektorin sekä pienten ja keskisuurten yritysten kehityksen, investointien ja kauppapolitiikan tukemiseksi toteutettavat toimenpiteet;
- o) yhteistyön edistäminen energia-, televiestintä- ja liikennealoilla mukaan luettuina yhteenliittäminen, verkot ja niiden toiminta, kansainvälisten liikenne- ja energiatoimien luotettavuuden ja turvallisuuden parantaminen, uusien ja uusiutuvien energialähteiden edistäminen, energiatehokkuus ja puhdas liikenneteknologia;
- p) kansalaisyhteiskunnan elintarviketurvallisuuden parantamiseksi toteutettavien toimien tukeminen erityisesti terveys- ja kasvinterveysaloilla;
- q) tehokkaan ja luotettavan rajavalvonnan varmistaminen;
- r) uudistusten tukeminen ja valmiuksien vahvistaminen oikeus- ja sisäasioiden alalla muun muassa seuraavissa kysymyksissä: turvapaikka-asiat, muuttoliike ja takaisinotto sekä ihmiskaupan ja terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden, mukaan lukien sen rahoitus, ja rahanpesun sekä veropetosten, torjunta ja ennaltaehkäisy;
- s) hallinnollisen yhteistyön tukeminen tavoitteena avoimuuden ja tietojenvaihdon parantaminen verotuksen alalla veron välttämisen ja veronkierron torjumiseksi;
- t) yhteisön tutkimus- ja innovointitoimintaan osallistumisen edistäminen;
- u) korkea-asteen koulutusta sekä opettajien, tutkijoiden ja opiskelijoiden liikkuvuutta koskevan yhteistyön edistäminen jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden kesken;
- v) monikulttuurisen vuoropuhelun, ihmisten välisten yhteyksien (mukaan lukien yhteydet jäsenvaltioissa asuvien maahanmuuttajien yhteisöihin), kansalaisyhteiskuntien ja kulttuurilaitosten yhteistyön ja nuorisovaihdon edistäminen;
- w) historiallisen perinnön ja kulttuuriperinnön suojelemiseen tarkoitettujen yhteistyön tukeminen ja sen kehittämispotentiaalain edistäminen muun muassa matkailun avulla;
- x) kumppanimaiden tukeminen osallistumisessa yhteisön ohjelmiin ja sen erillisvirastojen toimintaan;
- y) rajat ylittävän yhteistyön tukeminen yhteisillä paikallisilla aloitteilla kestävästä taloudellisesta ja sosiaalisesta kehityksestä ja ympäristön kehityksestä edistämiseksi raja-alueilla ja yhteisen aluekehityksen edistämiseksi kaikkialla yhteisön ulkorajoilla;
- z) alueyhteistyön ja paikallisyhteistyön alueellisen yhdyntymisen edistäminen tarvittaessa myös maissa, joille ei voida myöntää yhteisön apua tämän asetuksen nojalla;
- aa) tuen tarjoaminen kriisin jälkeisissä tilanteissa, mukaan luettuna tuki pakolaisille ja kotiseudultaan siirtymään joutuneille, sekä avustaminen suuronnettomuuksiin valmistautumisessa;
- bb) ohjelmissa rahoitettavista toimenpiteistä ja toimista tiedottamisen tukeminen ja niihin liittyvän vaihdon edistäminen kumppanimaiden kesken;
- cc) eri aiheisiin liittyvien yhteisten haasteiden käsitteleminen molemmille osapuolille tärkeillä aloilla ja tämän asetuksen soveltamisalan kanssa yhtenevien muiden mahdollisten tavoitteiden edistäminen.

3 artikla

Poliittinen kehys

1. Yleisen poliittisen kehyksen tämän asetuksen nojalla annettavan yhteisön avun ohjelmointia varten muodostavat kumppanuus- ja yhteistyösopimukset, assosiaatiosopimukset ja muut voimassa olevat ja mahdolliset tulevat sopimukset, joilla luodaan suhteet kumppanimaihin, sekä sellaiset asiaankuuluvat komission tiedonannot ja neuvoston päätelmät, joissa annetaan suuntaviivat kyseisiä maita koskevalle Euroopan unionin politiikalle. Yhteisön avun painopisteistä päätettäessä lähtökohtana ovat yhteisesti sovitut toimintasuunnitelmat tai muut vastaavat asiakirjat.

2. Ellei Euroopan unionilla ja kumppanimailla ole 1 kohdassa mainittuja sopimuksia, yhteisön apua voidaan antaa kun sen katsotaan edistävän Euroopan unionin poliittisten tavoitteiden saavuttamista, jolloin apu on suunniteltava kyseisten tavoitteiden mukaisesti.

4 artikla

Täydentävyys, kumppanuus ja yhteisrahoitus

1. Tämän asetuksen nojalla annettavalla yhteisön avulla yleensä täydennetään tai tuetaan vastaavia kansallisia, alueellisia tai paikallisia strategioita ja toimenpiteitä.

2. Tämän asetuksen nojalla annettavan yhteisön avun vahvistavat yleensä komissio ja edunsaajat kumppanuuksissa. Kumppanuuden osapuolia ovat tapauksesta riippuen kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä talouselämän eturyhmät ja työmarkkinaosapuolet, kansalaisyhteiskunta ja muut asiaankuuluvat tahot.

3. Edunsaajamaat ottavat asiaankuuluvat kumppanit tarvittaessa mukaan ohjelmien ja hankkeiden valmisteluun, täytäntöönpanoon ja seurantaan soveltuvalla tasolla ja erityisesti alue- ja paikallistasoilla.

4. Tavallisesti edunsaajamaat yhteisrahoittavat tämän asetuksen nojalla annettavan yhteisön avun julkisilla varoilla, edunsaajilta saatavilla osuuksilla tai muista lähteistä saatavilla varoilla. Yhteisrahoitusta koskevat vaatimukset voidaan poistaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja jos se on tarpeen kansalaisyhteiskunnan ja valtiosta riippumattomien toimijoiden kehityksen tukemiseksi toimiin, joilla pyritään edistämään ihmisoikeuksia ja perusvapauksia ja tukemaan demokratisoitumista.

5 artikla

Johdonmukaisuus, yhteensopivuus ja koordinointi

1. Tämän asetuksen nojalla rahoitettavien ohjelmien ja hankkeiden on oltava johdonmukaisia Euroopan unionin politiikkojen kanssa. Niiden on vastattava sopimuksia, joita yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet kumppanimaiden kanssa, ja noudatettava sellaisten monenvälisten sopimusten ja kansainvälisten yleissopimusten mukaisia sitoumuksia, joiden sopimuspuolienä ovat, mukaan lukien ihmisoikeuksia, demokratiaa ja hyvää hallintotapaa koskevat sitoumukset.

2. Komission ja jäsenvaltioiden on varmistettava johdonmukaisuus tämän asetuksen nojalla annettavan yhteisön avun sekä muiden sisäisten ja ulkoisten rahoitusvälineiden kautta kanavoitavan yhteisön ja jäsenvaltioiden avun ja Euroopan investointipankilta (EIP) tulevan taloudellisen avun välillä.

3. Avun toimitusten tuloksellisuuden ja tehokkuuden parantamiseksi komission ja jäsenvaltioiden on varmistettava omien avustushjelmien keskinäinen koordinointi yhteisön ulkoisen avun alalla tehtävän toiminnallisen yhteistyön lujittamista koskevien vahvistettujen suuntaviivojen mukaisesti ja toimintaperiaatteiden ja menettelyjen yhdenmukaistamiseksi. Koordinointiin sisältyy säännöllisiä neuvotteluja sekä tiivis asiaankuuluvien tietojen vaihto avustusprosessin eri vaiheissa etenkin käytännön tasolla, ja se on keskeinen vaihe jäsenvaltioiden ja yhteisön ohjelmasuunnittelussa.

4. Komissio toteuttaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tarvittavat toimet varmistaa asianmukaisen koordinoinnin ja yhteistyön monenvälisen ja alueellisten järjestöjen ja yksiköiden, kuten kansainvälisten rahoituslaitosten, Yhdistyneiden Kansakuntien elinten, rahastojen ja ohjelmien sekä Euroopan unionin ulkopuolisten avunantajien kanssa.

II OSASTO

OHJELMASUUNNITTELU JA VAROJEN KOHDENTAMINEN

6 artikla

Ohjelmalajit

1. Tämän asetuksen mukainen yhteisön apu pannaan täytäntöön seuraavin välinein:

- a) jäljempänä 7 artiklassa tarkoitetut maakohtaiset ja useaa valtiota koskevat, temaattiset ja rajat ylittävät strategia-asiakirjat ja monivuotiset alustavat ohjelmat, jotka kattavat:
 - i) maaohjelmat ja useita maita koskevat ohjelmat, jotka koskevat yhdelle kumppanimaalle toimitettavaa apua tai liittyvät vähintään kahden kumppanimaan koko alueen tai sen osan käsittävään yhteistyöhön ja joihin jäsenvaltiot voivat osallistua;
 - ii) vähintään yhden jäsenvaltion ja vähintään yhden kumppanimaan välistä rajat ylittävää yhteistyötä koskevat ohjelmat, jotka toteutetaan maiden yhteisenä rajana olevaan yhteisön ulkorajaan rajoittuvilla alueilla;
- b) jäljempänä 9 artiklassa tarkoitetut yhteiset rajat ylittävää yhteistyötä koskevat operatiiviset ohjelmat, 12 artiklassa tarkoitetut vuotuiset toimintaohjelmat ja 13 artiklassa tarkoitetut erityistoimenpiteet.

2. Useita maita koskeviin ohjelmiin voidaan sisällyttää toimenpiteitä, jotka liittyvät alueiden väliseen yhteistyöhön. Tässä asetuksessa rajat ylittävällä yhteistyöllä tarkoitetaan jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden välistä yhteistyötä, joka koskee yhteisiä haasteita, jonka on tarkoitus hyödyttää niitä yhdessä ja jota toteutetaan missä tahansa jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden alueella.

7 artikla

Ohjelmasuunnittelu ja varojen kohdentaminen

1. Maaohjelmille ja useita maita koskeville ohjelmille hyväksytään strategia-asiakirjat 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Strategia-asiakirjojen on vastattava 3 artiklassa tarkoitettuja kehysasiakirjoja ja toimintasuunnitelmia ja oltava johdonmukaisia 4 ja 5 artiklassa säädettyjen periaatteiden ja ehtojen kanssa. Strategia-asiakirjat laaditaan kehysasiakirjoissa asetettuja ensisijaisia tavoitteita vastaavalle ajanjaksonalle, ja niihin sisältyvät monivuotiset alustavat ohjelmat ohjeellisine monivuotisine määrärahoineen ja ensisijaisine maatai aluekohtaisine tavoitteineen, jotka ovat johdonmukaisia 2 artiklan 2 kohdassa esitettyjen tavoitteiden kanssa. Niitä tarkastellaan ohjelman puolivälissä tai tarvittaessa uudelleen, ja niitä voidaan tarkistaa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

2. Maaohjelmia ja useita maita koskevia ohjelmia laatiessaan komissio päättää kunkin ohjelman määrärahaosuudesta avoimin ja objektiivisin perustein ja ottaen huomioon kyseisen maan tai alueen erityispiirteet ja tarpeet, sen kuinka kunnianhimoiset tavoitteet Euroopan unioni on asettanut kumppanuudelle

asianomaisen maan kanssa sekä edistymisen sovittujen tavoitteiden saavuttamisessa, myös hallinnon ja uudistusten osalta, sekä yhteisön avun hallinnointi- ja hyödyntämisvalmiuksissa.

3. Rajat ylittävää yhteistyötä varten hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksi tai tarvittaessa useampi strategia-asiakirja, jossa vahvistetaan 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä operatiivisia ohjelmia koskeva luettelo, ohjelmien ohjeelliset monivuotiset määrärahat ja kunkin ohjelman suhteen tukikelpoiset alueyksiköt. Kyseiset strategia-asiakirjat laaditaan ottaen huomioon 4 ja 5 artiklan mukaiset periaatteet ja ehdot, ja ne kattavat yleensä enintään seitsemän vuoden jakson, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2007 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

4. Komissio määrittelee varojen jakaantumisen raja-alueyhteistyöohjelmille objektiivisten tekijöiden kuten tukikelpoisen alueen väestön ja muiden yhteistyön intensiteettiin vaikuttavien seikkojen ja raja-alueen erityispiirteiden ja yhteisön avun hallinnointi- ja vastaanottokyvyn perusteella.

5. Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) osallistuu tämän asetuksen säännösten mukaisesti perustettavien ja täytäntönpantavien rajat ylittävää yhteistyötä koskevien ohjelmien rahoitukseen. Euroopan aluekehitysrahastosta kumppanimaiden kanssa yhteisiin rajoihin rajoittuvilla alueilla toteutettaviin toimiin kohdennettava määrä vahvistetaan Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja koheesiorahastosta koskevista yleisistä määräyksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006⁽¹⁾ asiaa koskevista säännöksissä.

6. Kriisitilanteissa tai demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien ollessa uhattuna sekä luonnonkatastrofien tai ihmisten toimista johtuvien katastrofien yhteydessä strategia-asiakirjoja voidaan tarkastella uudelleen tapausittain kiireellisyysmenettelyä noudattaen. Uudelleentarkastelulla varmistetaan johdonmukaisuus tämän asetuksen nojalla annettavan yhteisön avun ja muista yhteisön rahoitusvälineistä, vakautusvälineen perustamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY), Euratom N:o .../2006⁽²⁾ tarkoitettu vakautusväline mukaan luettuna, annettavan avun kesken.

III OSASTO

RAJAT YLITTÄVÄ YHTEISTYÖ

8 artikla

Maantieteellinen tukikelpoisuus

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen, rajat ylittävää yhteistyötä koskevat ohjelmat voivat liittyä seuraaviin raja-alueisiin:

- kaikki NUTS 3 -tason tai vastaavat alueyksiköt, jotka rajoittuvat jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden välisiin maarajoihin;
- kaikki NUTS 3 -tason tai vastaavat alueyksiköt tärkeiden merenkulkureittien varrella;

c) kaikki NUTS 2 -tason tai vastaavat rannikkoalueiden alueyksiköt, jotka rajoittuvat jäsenvaltioille ja kumppanimaille yhteiseen merialueeseen.

2. Olemassa olevan yhteistyön jatkuvuuden varmistamiseksi ja muissa perustelluissa tapauksissa myös alueyksiköille, jotka rajoittuvat 1 kohdassa tarkoitettuihin alueisiin, voidaan sallia osallistuminen rajat ylittäviin yhteistyöohjelmiin edellytyksin, joista on määrätty 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa strategia-asiakirjoissa.

3. Jos ohjelmat on perustettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, komissio voi yhteisymmärryksessä kumppaneiden kanssa ehdottaa, että osallistuminen yhteistyöhön ulotetaan koko NUTS 2 -tason alueyksikköön, jonka alueella NUTS 3 -tason alueyksikkö sijaitsee.

4. Komissio määrittelee tärkeät merenkulkureitit välimatkan ja muiden olennaisten maantieteellisten ja taloudellisten näkökohtien perusteella, ja ne luetellaan 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa strategia-asiakirjassa.

9 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Tämän asetuksen mukainen rajat ylittävä yhteistyö toteutetaan monivuotisina ohjelmina, jotka kattavat johonkin rajaan tai useamman rajan kokonaisuuteen liittyvän yhteistyön ja joihin kuuluu monivuotisia toimenpiteitä, jotka edistävät yhtenäisesti asetettuja ensisijaisia tavoitteita ja jotka voidaan toteuttaa yhteisön tuella, jäljempänä 'yhteiset toimintaohjelmat'. Yhteisten toimintaohjelmien perustana ovat 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen strategia-asiakirjat.

2. Maarajoihin ja merenkulkureitteihin, joilla on tärkeä merkitys, liittyvät yhteiset toimintaohjelmat perustetaan rajakohtaisesti tarkoituksenmukaisella aluetasolla, ja niissä on mukana vähintään yhteen jäsenvaltioon ja vähintään yhteen kumppanimaahan kuuluvia alueyksiköitä.

3. Merialueisiin liittyvät yhteiset toimintaohjelmat ovat monenvälisiä, ja niissä on mukana usealle osallistujamalle, joihin kuuluu vähintään yksi jäsenvaltio ja yksi kumppanivaltio, yhteiseen merialueeseen rajoittuvia tukikelpoisia alueyksiköitä institutionaaliset järjestelmät ja kumppanuuden periaate huomioon ottaen. Niihin voi sisältyä kahdenvälistä toimintaa, joka tukee yhden jäsenvaltion ja yhden kumppanimaan yhteistyötä. Nämä ohjelmat sovitetaan tiiviisti Euroopan unionissa asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti perustettuihin valtioiden välisiin yhteistyöohjelmiin, jotka ovat osittain maantieteellisesti päällekkäisiä.

4. Jäsenvaltiot ja kyseiset kumppanimaat perustavat yhteisiä toimintaohjelmia asianmukaisella aluetasolla institutionaalisen järjestelmänsä mukaisesti ja 4 artiklassa tarkoitettu kumppanuuden periaate huomioon ottaen. Ne kattavat yleensä seitsemän

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

vuoden jakson, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2007 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

5. Yhteiseen merialueeseen, jolle ollaan perustamassa yhteistä toimintaohjelmaa, rajoittuvia osallistujamaihin kuulumattomia maita voidaan ottaa mukaan kyseiseen yhteiseen toimintaohjelmaan, ja ne voivat saada yhteisön apua 11 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäännöissä määrättyjen edellytysten mukaisesti.

6. Osallistujamaat tekevät yhdessä komissiolle ehdotuksia yhteisiksi toimintaohjelmiksi vuoden kuluessa 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen strategia-asiakirjojen hyväksymisestä. Komissio hyväksyy erikseen kunkin yhteisen toimintaohjelman arvioituaan, että se on tämän asetuksen ja täytäntöönpanosääntöjen mukainen.

7. Yhteisiä toimintaohjelmia voidaan tarkistaa osallistujamaiden, osallistuvien raja-alueiden tai komission aloitteesta niin, että niissä otetaan huomioon yhteistyön esisijaisten tavoitteiden muuttuminen, sosiaalis-taloudellinen kehitys, asianomaisten toimenpiteiden toteuttamisesta saadut kokemukset ja seurannan ja arvioinnin tulokset sekä tarve mukauttaa käytettävissä olevan avun määriä ja kohdentaa varat uudelleen.

8. Kun yhteinen toimintaohjelma on hyväksytty, komissio tekee rahoitussopimuksen kumppanimaiden kanssa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾ asiaankuuluvien säännösten mukaisesti. Rahoitussopimukseen on sisällyttävä määräykset, jotka ovat tarpeen yhteisen toimintaohjelman täytäntöönpanemiseksi, ja myös 10 artiklassa mainitun yhteisen hallintoviranomaisen olisi allekirjoitettava se.

9. Kumppanuuden periaatteen huomioon ottaen osallistujamaat valitsevat yhdessä toimet, joiden on oltava yhteisön apua saavan toimintaohjelman esisijaisten tavoitteiden ja toimenpiteiden mukaisia.

10. Erityisissä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa:

- a) yhteistä toimintaohjelmaa ei voida perustaa osallistujamaiden tai Euroopan unionin ja kumppanimaiden välisiin suhteisiin liittyvien ongelmien vuoksi,
- b) osallistujamaat eivät ole viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 mennessä toimittaneet komissiolle yhteistä toimintaohjelmaa,
- c) kumppanimaa ei allekirjoita rahoitussopimusta ohjelman hyväksymistä seuraavan vuoden loppuun mennessä,

- d) yhteistä toimintaohjelmaa ei voida panna täytäntöön osallistujamaiden välisiin suhteisiin liittyvien ongelmien takia,

komissio ryhtyy jäsenvaltioiden kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen tarpeellisiin toimiin, jotta kyseinen jäsenvaltio voi hyödyntää Euroopan aluekehitysrahaston rahoitusta ohjelmaan asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisesti.

10 artikla

Ohjelmien hallinnointi

1. Yhteiset toimintaohjelmat panee periaatteessa täytäntöön yhteisesti hallinnoituina jossakin jäsenvaltiossa sijaitseva yhteinen hallintoviranomainen. Yhteisen hallintoviranomaisen apuna voi olla yhteinen tekninen sihteeristö.

2. Osallistujamaat voivat ehdottaa komissiolle yhteisen hallintoviranomaisen nimeämistä jostakin kumppanimasta edellyttäen, että kyseinen elin kykenee täyttämään täysimääräisesti asiaa koskevat asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 säännökset.

3. 'Yhteisellä hallintoviranomaisella' tarkoitetaan tässä asetuksessa mitä tahansa kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista tai julkista tai yksityistä elintä, myös valtiota, jonka yhteiseen toimintaohjelmaan osallistuvat jäsenvaltiot ja kumppanimaat ovat yhteisesti nimenneet ja jolla on rahoitukselliset ja hallinnolliset valmiudet hallinnoida yhteisön apua ja joka on oikeustoimikelpoinen tekemään tämän asetuksen tarkoitusta varten tarvittavat sopimukset.

4. Yhteinen hallintoviranomainen vastaa yhteisen toimintaohjelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta moitteettoman teknisen hallinnon ja varainhoidon periaatteen mukaisesti sekä ohjelmaan liittyvien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta. Tätä tarkoitusta varten se varmistaa, että käytettävissä on tarvittavat hallinto-, valvonta- ja kirjanpitojärjestelmät ja -normit.

5. Yhteisen toimintaohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä erotetaan selvästi toisistaan hallinto-, varmentamis- ja tarkastustehtävät joko erottamalla tehtävät selvästi toisistaan hallintoviranomaisena toimivassa elimessä tai nimeämällä erilliset elimet varmentamista ja tarkastusta varten.

6. Jotta yhteisissä toimintaohjelmissa voidaan valmistautua riittävällä tavalla täytäntöönpanoon yhteisen toimintaohjelman hyväksymisen jälkeen ja ennen rahoitussopimuksen allekirjoittamista, komissio voi antaa yhteiselle hallintoviranomaiselle luvan käyttää osan ohjelman määrärahoista ohjelman toimien, kuten hallintoviranomaisen toimintamenojen, teknisen avun ja muiden valmistelevien toimien rahoituksen aloittamiseen. Tällaista valmisteluvaihetta koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisällytetään 11 artiklassa tarkoitettuihin täytäntöönpanosääntöihin.

⁽¹⁾ EUVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

11 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

1. Tätä osastoa koskevat täytäntöönpanosäännöt hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

2. Täytäntöönpanosäännöt koskevat muun muassa sellaisia seikkoja kuin yhteisrahoituksen astetta, yhteisten toimintaohjelmien laadintaa, yhteisten viranomaisten nimitystä ja tehtäviä, seuranta- ja valintakomiteoiden sekä yhteisen sihteeristön asemaa ja tehtävää, menojen tukikelpoisuutta, yhteistä hankkeiden valintaa, valmisteluvaihetta, yhteisen avun teknistä hallintaa ja varainhoitoa, varainhoidon valvontaa ja tilintarkastusta, seuranta- ja arviointia sekä näkyvyyttä ja tiedottamista mahdollisille edunsaajille.

IV OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

12 artikla

Toimintaohjelmien hyväksyminen

1. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen strategia-asiakirjojen pohjalta laaditut toimintaohjelmat hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tavallisesti vuodeksi kerrallaan.

Poikkeuksellisesti, esimerkiksi jos toimintaohjelmaa ei ole vielä hyväksytty, komissio voi toteuttaa 7 artiklassa tarkoitettujen strategia-asiakirjojen ja monivuotisten alustavien ohjelmien pohjalta toimintaohjelmiin sisällyttämiä toimenpiteitä toimintaohjelmiin sovellettavia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen.

2. Toimintaohjelmissä määritellään tavoitteet, toiminnan alat, toivotut tulokset, hallintotapa sekä rahoituksen ennakoitu kokonaismäärä. Toimintaohjelmissä otetaan huomioon yhteisön tähänastisen avun täytäntöönpanosta saadut kokemukset. Niissä annetaan kuvaus rahoitettavista toimista ja ilmoitetaan kunkin toimen rahoitukseen käytettävä määrä ja täytäntöönpanon alustava aikataulu. Niissä määritellään, minkä tyyppisiä suoritusmittareita on seurattava ohjelmasta rahoitettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon yhteydessä.

3. Rajat ylittävän yhteistyön osalta komissio hyväksyy yhteisiä ohjelmia 9 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti.

4. Komissio esittää toimintaohjelmat ja rajat ylittävää yhteistyötä koskevat yhteiset ohjelmat tiedoksi Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä.

13 artikla

Strategia-asiakirjoissa ja monivuotisissa alustavissa ohjelmissä ennakoimattomien erityistoimenpiteiden toteuttaminen

1. Odottamattomien ja asianmukaisesti perusteltujen tarpeiden ja tapahtumien yhteydessä komissio toteuttaa erityistoimenpiteitä, joita ei ole ennakoitu strategia-asiakirjoissa tai monivuotisissa alustavissa ohjelmissä, jäljempänä 'erityistoimenpiteet'.

Erityistoimenpiteillä voidaan myös rahoittaa toimia, joilla helpotetaan siirtymistä hätäavusta pitkän aikavälin kehitystoimiin, mukaan luettuina toimet, joilla pyritään auttamaan väestöä paremmin valmistautumaan toistuviin kriiseihin.

2. Jos erityistoimenpiteistä aiheutuvat kustannukset ovat yli 10 000 000 euroa, komissio toteuttaa toimenpiteet 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Erityistoimenpiteiden muutokset, kuten tekniset mukautukset, täytäntöönpanoajan jatkaminen, määrärahojen kohdentaminen uudelleen alustavan talousarvion sisällä ja talousarvion kasvattaminen alle 20 prosentilla alkuperäisestä määrästä, voidaan toteuttaa ilman 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä edellyttäen, etteivät muutokset vaikuta komission päätöksessä esitettyihin alkuperäisiin tavoitteisiin.

3. Erityistoimenpiteissä määritellään tavoitteet, toiminnan alat, toivotut tulokset, hallintotapa sekä rahoituksen ennakoitu kokonaismäärä. Niissä annetaan kuvaus rahoitettavista toimista ja ilmoitetaan kunkin toimen rahoitukseen käytettävä määrä ja täytäntöönpanon alustava aikataulu. Niissä määritellään, minkä tyyppisiä suoritusmittareita on seurattava erityistoimenpiteiden täytäntöönpanon yhteydessä.

4. Komissio lähettää erityistoimenpiteet, joiden arvo on enintään 10 000 000 euroa, tiedoksi Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille kuukauden kuluessa siitä, kun se on tehnyt niitä koskevan päätöksen.

14 artikla

Tukikelpoisuus

1. Tämän asetuksen mukaista rahoitusta toimintaohjelmien, rajat ylittävään yhteistyöhön liittyvien yhteisten ohjelmien ja erityistoimenpiteiden täytäntöönpanoon voivat saada:

- a) kumppanimaat ja -alueet sekä niiden instituutiot;
- b) kumppanimaiden hajautetut yksiköt kuten alueet, läänit, maakunnat ja kunnat;
- c) kumppanimaiden ja -alueiden ja yhteisön perustamat yhteiselimet;

- d) kansainväliset järjestöt, mukaan luettuina alueelliset järjestöt, Yhdistyneiden Kansakuntien elimet, yksiköt ja operaatiot, kansainväliset rahoituslaitokset ja kehityspankit sikäli kuin ne edistävät tämän asetuksen tavoitteita;
- e) yhteisön toimielimet ja elimet mutta vain 16 artiklassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden toteutusta varten;
- f) Euroopan unionin erillisvirastot;
- g) seuraavat jäsenvaltioiden, kumppanimaiden ja -alueiden tai minkä tahansa muun kolmannen maan yksiköt tai elimet, jotka ovat 21 artiklassa tarkoitettujen, yhteisön ulkoisen avun saantiedellyksiä koskevien sääntöjen mukaiset sikäli kuin ne edistävät tämän asetuksen tavoitteita:
- i) julkiset tai puolijulkiset elimet, paikalliset viranomaiset tai hallintoyksiköt ja niiden yhteenliittymät;
 - ii) yhtiöt, yritykset ja muut yksityiset taloudelliset järjestöt ja toimijat;
 - iii) rahoituslaitokset, jotka myöntävät, edistävät ja rahoittavat yksityisiä investointeja kumppanimaissa ja -alueilla;
 - iv) valtiosta riippumattomat toimijat, jotka määritellään h kohdassa;
 - v) luonnolliset henkilöt;
- h) seuraavat valtiosta riippumattomat toimijat:
- i) valtiosta riippumattomat järjestöt;
 - ii) kansallisia ja/tai etnisiä vähemmistöjä edustavat järjestöt;
 - iii) paikalliset kansalaisryhmät ja ammatilliset yhdistykset;
 - iv) osuuskunnat, ammattiliitot, talouselämän ja työmarkkinaosapuolten etujärjestöt;
 - v) hajautetun alueyhteistyön ja alueellisen yhdentymisen alalla toimivat paikalliset järjestöt (mukaan luettuina verkostot);
 - vi) kuluttajajärjestöt, naisten ja nuorten järjestöt, koulutus-, kulttuuri-, tutkimus- ja tiedejärjestöt;
 - vii) yliopistot;
 - viii) kirkot ja uskonnolliset yhdistykset tai yhteisöt;
 - ix) tiedotusvälineet;
 - x) rajat ylittävät yhdistykset, valtiosta riippumattomat yhdistykset ja itsenäiset säätiöt.

2. Kun se on välttämätöntä tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi, yhteisön apua voidaan myöntää sellaisille elimille tai toimijoille, joita ei erikseen mainita tässä artiklassa.

15 artikla

Toimenpidelajit

1. Yhteisön avulla rahoitetaan ohjelmia, hankkeita ja toimenpiteitä, jotka edistävät tämän asetuksen tavoitteita.
2. Yhteisön apua voidaan käyttää myös seuraaviin tarkoituksiin:
 - a) tekniseen apuun ja hallinnolliseen yhteistyöhön liittyvät kohdenetut toimenpiteet, mukaan luettuina yhteistyötoimenpiteet, joiden toteutukseen osallistuu jäsenvaltioiden ja ohjelmassa mukana olevien alueellisten ja paikallisten viranomaisten lähettämiä julkisen alan asiantuntijoita;
 - b) investoinnit ja investointeihin liittyvät toimet;
 - c) Euroopan investointipankille tai muille rahoituksen välittäjille 23 artiklan mukaisesti maksettavat osuudet lainarahoitusta, pääomasijoituksia, takuurahastoja tai investointirahastoja varten;
 - d) poikkeustapauksissa jonkin kansainvälisesti hyväksytyn velkahelpotusohjelman alaiset velkahelpotusohjelmat;
 - e) alakohtainen tai yleinen budjettituki edellyttäen, että kumppanimaan julkisten menojen hallinnointi on riittävän avointa, luotettavaa ja tehokasta ja että se on määritellyt selkeästi alakohtaiset tai makrotaloudelliset politiikat, jotka sen tärkeimmät avunantajat, tilanteen mukaan myös kansainväliset rahoituslaitokset, ovat hyväksyneet;
 - f) korkotuki erityisesti ympäristölainoja varten;
 - g) vakuuttaminen muita kuin kaupallisia riskejä vastaan;
 - h) yhteisön, jäsenvaltioiden, kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen, muiden avunantajien tai kumppanimaiden perustamiin rahastoihin maksettavat osuudet;
 - i) kansainvälisten rahoituslaitosten tai alueellisten kehityspankkien pääomaosuudet;
 - j) hankkeiden ja ohjelmien tosiasiallisesta hallinnoinnista ja valvonnasta aiheutuvat välttämättömät kulut yhteisön apua saavissa maissa;
 - k) mikrohankkeiden rahoittaminen;
 - l) elintarviketurvaan liittyvät toimenpiteet.

3. Yhteisön apua ei periaatteessa pidä käyttää verojen, tuonti- ja vientitullien eikä muiden veronluonteisten maksujen rahoittamiseen.

16 artikla

Tukitoimenpiteet

1. Yhteisön rahoituksella voidaan myös kattaa menoja, jotka liittyvät tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja sen tavoitteiden saavuttamiseksi välittömästi tarvittaviin valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimiin, kuten selvityksiin, kokouksiin, tiedotus-, valistus-, julkaisu- ja koulutustoimintaan, muun muassa kumppaneille suunnattuihin koulutustoimenpiteisiin, joilla mahdollistetaan niiden osallistumisen ohjelmien eri vaiheisiin, tietojenvaihdon tietoverkkoihin sekä muuhun hallinnolliseen ja tekniseen apuun, jota komissio mahdollisesti käyttää ohjelmien hallinnoinnissa. Sillä katetaan myös komission lähetystöissä syntyvät menot, jotka liittyvät tämän asetuksen nojalla rahoitettavien toimien hallinnointiin tarvittavaan hallinnolliseen tukeen.

2. Nämä tukitoimenpiteet eivät välttämättä sisälly monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, ja ne voidaan siksi rahoittaa strategia-asiakirjojen ja monivuotisten alustavien ohjelmien ulkopuolella. Ne voidaan kuitenkin myös rahoittaa monivuotisten alustavien ohjelmien yhteydessä. Tukitoimenpiteet, joita ei rahoiteta monivuotisten alustavien ohjelmien yhteydessä, komissio toteuttaa 13 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Yhteisrahoitus

1. Tämän asetuksen nojalla rahoitettaville toimenpiteille voidaan myöntää yhteisrahoitusta, joka saadaan esimerkiksi seuraavilta tahoilta:

- jäsenvaltiot, niiden alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä niiden julkiset ja puolijulkiset yhteisöt;
- Euroopan talousalueen jäsenvaltiot, Sveitsi ja muut avunantajamaat, erityisesti niiden julkiset ja puolijulkiset yhteisöt;
- kansainväliset järjestöt, myös alueelliset järjestöt, erityisesti kansainväliset ja alueelliset rahoituslaitokset;
- yhtiöt, yritykset ja muut yksityiset taloudelliset järjestöt ja toimijat ja muut valtiosta riippumattomat toimijat;
- rahoitusta saavat kumppanimaat ja -alueet.

2. Rinnakkaisessa yhteisrahoituksessa hanke tai ohjelma jaetaan useiksi selvästi yksilöitävissä oleviksi alahankkeiksi, joista kutakin rahoittavat yhteisrahoituksen osallistuvat eri kumppanin siven, että rahoituksen lopullinen kohde on aina yksilöitävissä. Yhdistetyssä yhteisrahoituksessa hankkeen tai ohjelman kokonaiskustannukset jaetaan yhteisrahoituksen osallistuvien kumppanien kesken ja varat yhdistetään, jolloin ei enää ole mahdollista

yksilöidä hankkeeseen tai ohjelmaan kuuluvien yksittäisten toimien rahoituslähdeä.

3. Yhdistetyssä yhteisrahoituksessa komissio voi yhteisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa varten ottaa vastaan ja hallinnoida varoja 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tahojen puolesta. Kyseisiä varoja käsitellään käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 18 artiklan mukaisesti.

18 artikla

Hallintomenettelyt

1. Komissio toteuttaa tämän asetuksen nojalla toimia asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 mukaisesti.

2. Komissio voi siirtää viranomaistehtäviä, erityisesti talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä, asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 54 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainituille elimille, jos niillä on kansainvälisesti tunnustettu asema ja jos ne noudattavat kansainvälisesti tunnustettuja hallinto- ja valvontajärjestelmiä ja ovat viranomaisen valvomia.

3. Komissio voi tehdä kumppanimaiden kanssa puitesopimuksia, joissa määrätään kaikista yhteisön avun tosiasiallista täytäntöönpanoa ja yhteisön taloudellisten etujen suojaamista varten tarvittavista toimenpiteistä.

4. Jos hallinnointi on hajautettu, komissio voi käyttää apua saavan kumppanimaan tai -alueen hankinta- ja tukimenettelyjä edellyttäen, että

- apua saavan kumppanimaan tai -alueen menettelyissä noudatetaan avoimuuden, oikeasuhteisuuden, tasa-arvoisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita ja ne estävät kaikki eturistiriidat;
- apua saava kumppanimaa tai -alue sitoutuu tarkastamaan säännöllisesti, että yhteisön talousarviosta rahoitettavat toimet on pantu täytäntöön asianmukaisesti, toteuttamaan soveltuvia toimenpiteitä estääkseen sääntöjenvastaisuudet ja petokset ja ryhtymään tarvittaessa oikeustoimiin aiheettomasti maksettujen varojen takaisinperimiseksi.

19 artikla

Maksusitoumukset

1. Maksusitoumukset tehdään 9 artiklan 6 kohdan, 12 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan ja 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen komission päätösten pohjalta.

2. Useamman varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimenpiteitä vastaavat maksusitoumukset voidaan jakaa vuotuisiin eriin usealle vuodelle.

3. Yhteisön rahoituksen oikeudellisia muotoja ovat muun muassa rahoitussopimukset, tukisopimukset, hankintasopimukset, urakkasopimukset.

20 artikla

Yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen

1. Kaikkiin tämän asetuksen nojalla tehtäviin sopimuksiin sisällytetään määräykset, joilla suojataan yhteisön taloudelliset edut varsinkin sääntöjenvastaisuuksia, petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa vastaan Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999⁽³⁾ mukaisesti.
2. Sopimuksissa määrätään erikseen komission ja tilintarkastustuomioistuimen valtuudesta tehdä tilintarkastuksia, mukaan lukien kaikkien yhteisön varoja saaneiden toimeksisaajien ja alihankkijoiden tilien tarkastaminen asiakirjoista tai tarkastuskäyntien avulla. Lisäksi niissä valtuutetaan komissio tekemään asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 säädettyjä tarkastuskäyntejä.
3. Kaikissa yhteisön avun täytäntöönpanemiseksi tehtävissä sopimuksissa varmistetaan, että komissiolla ja tilintarkastustuomioistuimella on 2 kohdassa säädetty oikeus sopimuksen soveltamisaikana ja sen jälkeen.

21 artikla

Osallistuminen tarjouskilpailuihin ja sopimuksiin

1. Osallistuminen tämän asetuksen nojalla rahoitettavia hankinta- tai tukisopimuksia koskeviin menettelyihin on avoin kaikille luonnollisille henkilöille, jotka ovat yhteisön jonkin jäsenvaltion, tämän asetuksen nojalla apua saavan maan, liittymistä valmistelevasta tukivälineestä 17 päivänä heinäkuuta 2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1085/2006⁽⁴⁾ perustetun liittymistä valmistelevan välineen nojalla apua saavan maan tai Euroopan talousalueen jäsenvaltion kansalaisia, ja oikeushenkilöille, joiden kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa, tämän asetuksen nojalla apua saavassa maassa, asetuksella (EY) N:o 1085/2006 perustetun liittymistä valmistelevan välineen nojalla apua saavassa maassa tai Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa.
2. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio voi antaa osallistumisluvan luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, jotka ovat sellaisen maan kansalaisia tai joiden kotipaikka on sellaisessa maassa, jolla on naapurimaiden kanssa perinteisiä taloudellisia, kaupankäyntiin liittyviä tai maantieteellisiä suhteita, ja sallia eri alkuperää olevien tarvikkeiden ja materiaalien käytön.
3. Osallistuminen tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia hankinta- tai tukisopimuksia koskeviin menettelyihin on avoin myös kaikille luonnollisille henkilöille, jotka ovat jonkin muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun maan kansalaisia, ja

oikeushenkilöille, joiden kotipaikka on jossakin muussa kuin 1 kohdassa tarkoitettussa maassa, jos niille on vahvistettu vastavuoroinen mahdollisuus ulkoiseen apuun. Vastavuoroinen osallistumismahdollisuus myönnetään sellaiselle maalle, joka myöntää osallistumismahdollisuuden vastaavin ehdoin Euroopan unionin jäsenvaltioille ja kyseiselle vastaanottajamaalle.

Vastavuoroinen osallistuminen yhteisön ulkoiseen apuun vahvistetaan erillisellä päätöksellä, joka koskee tiettyä maata tai maaryhmää. Päätöksen tekee komissio 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ja sen on oltava voimassa vähintään yhden vuoden ajan.

Vastavuoroinen osallistuminen yhteisön ulkoiseen apuun myönnetään vertaamalla yhteisöä ja muita avunantajia alaa koskevalla tasolla tai koko maan, joko avunantajamaan tai vastaanottajamaan, tasolla. Päätös vastavuoroinen myöntämisestä avunantajamaalle perustuu kyseisen avunantajan antaman avun avoimuuteen, johdonmukaisuuteen ja suhteellisuuteen sekä avun laatuun ja määrään. Edunsaajamaita kuullaan tässä kohdassa kuvailun prosessin aikana.

4. Osallistuminen tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia hankinta- tai tukisopimuksia koskeviin menettelyihin on avoin kansainvälisille järjestöille.

5. Sopimusmenettelyjen yhteydessä ehdotettavien asiantuntijoiden ei tarvitse täyttää edellä esitettyjä kansalaisuusvaatimuksia.

6. Kaikkien tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavien sopimusten nojalla hankittujen tarvikkeiden ja materiaalien on oltava peräisin yhteisöstä tai tämän artiklan mukaan tukikelpoisesta maasta. Tässä asetuksessa 'alkuperällä' tarkoitetaan asiaankuuluvassa alkuperäsääntöjä koskevassa yhteisön lainsäädännössä tullitarkoituksia varten säädettyä määritelmää.

7. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio voi antaa osallistumisluvan luonnollisille henkilöille, jotka ovat muun kuin 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun maan kansalaisia, tai oikeushenkilöille, joiden kotipaikka on muussa kuin 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettussa maassa, tai sallia eri alkuperää olevien tarvikkeiden ja materiaalien hankinnan kuin mitä 6 kohdassa tarkoitetaan. Poikkeusten perusteena voi olla se, että tuotteita ja palveluita ei ole saatavilla kyseessä olevien maiden markkinoilla, tilanne on äärimmäisen kiireellinen tai että kelpoisuussääntöjen noudattaminen tekisi hankkeen, ohjelman tai toimenpiteen toteuttamisen mahdottomaksi tai erittäin vaikeaksi.

8. Aina, kun yhteisön rahoitukseen sisältyy jonkin kansainvälisen järjestön toteuttama toimi, asianomaisiin sopimusmenettelyihin voivat osallistua kaikki luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka ovat osallistumiskelpoisia 1, 2 ja 3 kohdan nojalla tai kyseisen järjestön sääntöjen nojalla, mutta kaikkien avunantajien tasavertainen kohtelu on taattava. Samoja sääntöjä sovelletaan hankintoihin, materiaaleihin ja asiantuntijoihin.

⁽¹⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82.

Aina, kun yhteisön rahoitukseen sisältyy jonkin jäsenvaltion tai kolmannen maan kanssa yhteisrahoitettava toimi, ja ottaen huomioon 3 kohdassa tarkoitettu vastavuoroinen, tai alueellisen

järjestön kanssa yhteisrahoitettava toimi, asianomaisiin sopimusmenettelyihin voivat osallistua kaikki luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka ovat osallistumiskelpoisia 1, 2 ja 3 kohdan nojalla, sekä kaikki luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka ovat osallistumiskelpoisia tällaisen jäsenvaltion, kolmannen maan tai alueellisen järjestön sääntöjen mukaisesti. Samoja sääntöjä sovelletaan hankintoihin, materiaaleihin ja asiantuntijoihin.

9. Kun tämän asetuksen nojalla annettavaa yhteisön apua hallinnoi 10 artiklassa tarkoitettu yhteinen hallintoviranomainen, hankintasääntöinä sovelletaan 11 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäännöissä vahvistettuja sääntöjä.

10. Tarjoajien, joiden kanssa on tehty sopimuksia tämän asetuksen nojalla, on kunnioitettava asiaankuuluvissa Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksissa määriteltyjä keskeisiä työnormeja.

11. Kohdat 1–10 eivät rajoita sentyypisten järjestöjen osallistumista, jotka ovat luonteensa tai sijaintinsa perusteella tukikelpoisia ottaen huomioon toimenpiteen tavoitteet.

22 artikla

Ennakkomaksut

Edunsaajien käyttöön ennakkomaksuina annettujen varojen tuottamat korot vähennetään lopullisesta maksusta.

23 artikla

Euroopan investointipankin tai muiden rahoituksen välittäjien käyttöön annetut varat

1. Edellä 15 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja varoja hallinnoivat rahoituksen välittäjät, Euroopan investointipankki tai mikä tahansa muu pankki tai järjestö, jolla on varojen hallinnoimiseen tarvittavat valmiudet.

2. Komission on annettava tapausittain 1 kohdan täytäntöönpanosäännökset, jotka käsittelevät riskien jakamista, täytäntöönpanosta vastaavan välittäjän palkkiota, varojen tuoton käyttöä ja takaisinmaksua sekä toimenpiteen päättämistä.

24 artikla

Arviointi

1. Komissio arvioi säännöllisesti maantieteellisten ja rajat ylittävien politiikkojen ja ohjelmien ja alakohtaisten politiikkojen tuloksia sekä ohjelmasuunnittelun tuloksellisuutta varmistaa- seen tavoitteiden saavuttamisen ja voidakseen laatia suosituksia paremmiksi toimiksi.

2. Komissio toimittaa merkittävät arviointikertomukset 26 artiklassa tarkoitettulle komitealle keskustelua varten. Näitä kertomuksia ja keskusteluja käytetään hyväksi ohjelmasuunnittelussa ja määrärahoja jaettaessa.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

25 artikla

Vuosikertomus

Komissio tarkastelee tämän asetuksen nojalla toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymistä ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen yhteisön avun täytäntöönpanosta. Kertomus toimitetaan myös Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Kertomuksessa esitetään edellisen vuoden tiedot rahoitetuista toimenpiteistä, seuranta- ja arviointitoimien tuloksista sekä maksusitoumuksista ja maksuista maittain, alueittain ja yhteistyöaloittain eriteltynä.

26 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Tähän kohtaan viitattaessa sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan 30 päivää.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

4. Euroopan investointipankkia edustava tarkkailija osallistuu komitean istuntoihin Euroopan investointipankkia koskevien kysymysten osalta.

5. Helpottaakseen vuoropuhelua Euroopan parlamentin kanssa komissio tiedottaa Euroopan parlamentille säännöllisesti komitean työstä ja lähettää sille asiaankuuluvat asiakirjat, kuten esityslistan, toimenpide-ehdotukset ja yhteenvedon kokouspöytäkirjoista, päätöksen 1999/468/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

27 artikla

Muun kuin liitteessä mainitun kolmannen maan osallistuminen

1. Yhteisön avun johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi komissio voi 12 artiklassa tarkoitettuja toimintaohjelmia hyväksyessään tai 13 artiklassa tarkoitettuja erityistoimenpiteitä toteuttaessaan päättää, että tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä voidaan soveltaa maihin ja alueisiin, jotka voivat saada apua muista yhteisön ulkoisen avun välineistä ja Euroopan kehitysrahastosta, jos toteutettava hanke tai ohjelma on luonteeltaan yleinen, alueellinen tai rajat ylittävä.

2. Kyseinen rahoitusmahdollisuus voidaan ottaa huomioon 7 artiklassa tarkoitetuissa strategia-asiakirjoissa.

3. Tukikelpoisuutta käsitteleviä 14 artiklan säännöksiä ja julkisia hankintoja koskeviin menettelyihin osallistumista käsitteleviä 21 artiklan säännöksiä mukautetaan siten, että asianomaisten maiden ja alueiden osallistuminen on mahdollista.

4. Yhteisön ulkoisen avun eri välineiden säännösten nojalla rahoitetuissa ohjelmissa osallistuminen hankintamenettelyihin voi olla avoin kaikille eri välineiden nojalla tukikelpoisten maiden luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille.

28 artikla

Yhteisön avun keskeyttäminen

1. Jos kumppanimaa ei noudata 1 artiklassa tarkoitettuja periaatteita, neuvosto voi päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä kaiken kumppanimaaalle tämän asetuksen nojalla myönnetyn avun osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta kumppanimaiden ja alueiden kanssa tehtyihin kumppanuus- ja yhteistyösopimuksiin ja assosiaatiosopimuksiin sisältyvien yhteisön avun keskeyttämistä koskevien määräysten soveltamista.

2. Tällaisissa tapauksissa yhteisön apua käytetään ensisijaisesti tukemaan valtiosta riippumattomien järjestöjen toimia ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämiseksi sekä demokratisoitumisprosessin tukemiseksi kumppanimaisissa.

29 artikla

Rahoituspuitteet

1. Rahoituspuitteet tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten ajanjaksolla 2007–2013 ovat 11 181 000 000 euroa, ja ne jakautuvat seuraavasti:

- a) vähintään 95 prosenttia rahoituspuitteiden mukaisesta määrästä myönnetään 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuille maaohjelmille ja useita maita koskeville ohjelmille;

- b) enintään 5 prosenttia rahoituspuitteiden mukaisesta määrästä myönnetään 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuille rajat ylittävää yhteistyötä koskeville ohjelmille.

2. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuotuiset määrärahat rahoituskehyksen rajoissa.

30 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 kertomuksen, jossa arvioidaan tämän asetuksen täytäntöönpanoa kolmen ensimmäisen vuoden aikana, ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, joka sisältää tarvittavat muutokset siihen, 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rahoituksen jakautuminen mukaan lukien.

31 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2007 asetus (ETY) N:o 1762/92, asetus (EY) N:o 1734/94 ja asetus (EY) N:o 1488/96.

2. Kumottuja asetuksia sovelletaan edelleen vuotta 2007 edeltävien vuosien talousarvioihin liittyviin oikeudellisiin asiakirjoihin ja maksusitoumuksiin.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä lokakuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. LEHTOMÄKI

LIITE

Asetuksen 1 artiklassa tarkoitetut kumppanimaat

Algeria

Armenia

Azerbaidžan

Egypti

Georgia

Israel

Jordania

Libanon

Libya

Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinto

Marokko

Moldova

Syyria

Tunisia

Ukraina

Valko-Venäjä

Venäjän federaatio
